

90 år av ungdomsarbete

(Författad i samband med församlingens 100-års jubileum.)

Söndagsskolan har varit en av församlingens hörnpelare. Det är hundratals barn som genom årens lopp troget har kommit till de söndagsskolor som församlingen haft på olika platser. Den allra första startades av Edla Andersson i Åby Södergård år 1900, och utgjorde alltså början på ett hittills 90-årigt arbete bland barn och ungdom

Den första ungdomsföreningen, Ödeshögs Kristna Ungdomsförening, bildades i maj 1903 efter ett initiativ från pastor Gustaf Landin från Vadstena. Den verkade under drygt 40 år, men upphörde några år in på 30-talet. Medlemsantalet låg under hela tiden mellan 40 och 50 st. Verklig fart på det vi idag menar med ungdomsarbetet blev det då juniorföreningar bildades i Ödeshög och Maltmossen.

Juniorföreningen "Hoppet" bildades i Ödeshög den 9/5 1921 och kom att ha en stor betydelse under väckelseåren på 20-talet, men även under kommande årtionden. I Maltmossen tillkom den 4/7 1927 juniorföreningen "Solstrålen". Här måste Milan Thur nämnas som en trogen arbetare i föreningen, och dessutom under lång tid dess ordförande. Utav de 6 som var med vid bildandet av föreningen i Maltmossen finns fortfarande 2, Harry Johansson och Evert Andersson, med i församlingen. Bland de regler som antogs vid Juniorföreningen "Solstrålens" bildande var bl.a. att juniorerna skulle vinnlägga sig om "att hysa vördnad och aktning för Gud och hans ord", "att värda och lyda föräldrar och målsmän" och "att icke använda starka drycker eller tobak ej heller deltaga i kortspel eller dansnöjen". Församlingen utsåg ordförande och vice ordförande, men i övrigt hade ingen rösträtt eller möjlighet att inneha förtroendeuppdrag som fyllt 20 år. Om juniorföreningen i Ödeshög hade ett kontinuerligt så gick arbetet i Maltmossen mera i vågor. Under perioden 1936-1948 var det ett uppehåll i verksamheten och föreningen nybildades därför 1948 under namnet "Fyrbåken". Nu fortsatte ungdomsarbetet fram till 60-talet då man började att arbeta gemensamt med juniorföreningen i Ödeshög. 1960 ägde så den första GK-invigningen rum i Ödeshögs Baptistförsamling och en ny gren av ungdomsarbetet hade sett dagens ljus. Vi låter så Gunnar Häggström berätta mer om sina minnen av ungdomsarbetet som bedrivits av församlingen och de olika juniorföreningarna, som kom att bli dagens SBUF.

Gunnars minnen

Från slutet av 1953 fick undertecknad förtroendet att tjänstgöra som ordförande och som ledarkamrat i juniorföreningen i Maltmossen. Under denna tid tjänstgjorde i olika perioder Bojan Karlsson, Göte och Bruno Reinhed, Sigrid Karlsson, Ruben Karlsson, Ely Liljegren och Elsa Östersjö i ledarteamet.

Några av höjdpunkterna under åren var ju våra resor till olika mål. 1954 började vi lite försiktigt med en resa till Hjo. Först åkte vi lastbil till Hästholmen och sedan båt till Hjo, där vi hade en fin dag. Vi kan också nämna andra resor som 1961 Köpenhamn, 1962 Göteborg och Vällersvik. Vi kan också se i protokollboken att vi deltog i Juniorting och gemensamma samlingar och hajker, samt naturligtvis sommarläger. En annan höjdpunkt under året var ju alltid missionsauktionen till vilken vi arbetade många kvällar under året, och till vilken vi hade glädjen att se bygdens folk ställa upp mangrannt, som köpare av våra alster, samt som frikostiga givare av ostkaka, potatis, vete, ved mm. Allt för att vi skulle få ett bra resultat att kunna förmedla till verksamhet och mission. Under slutet av 50-talet hade vi en missionär i Duma i Belgiska Kongo. Det var Margareta Karlsson som kom från Maltmossen och hade tillhört vår juniorförening, som skrev till oss om sina upplevelser i Afrika och bad oss om förbön.

Under 60-talet började vi så komma ner i en svacka medlemsmässigt p.g.a. att det inte fanns några barn och ungdomar i Maltmossen-bygden. Vi började därför ett gemensamt arbete med Junior och Tonår i Ödeshög. Under en tid kallade vi denna verksamhet för Tonårsklubb. Det var viktigt att ha något att samla ungdomarna omkring. Under Olle Christofferssons tid här blev det foto, sedan blev det en tid då vi samlades kring ett go-cart-bygge. För att ingen ska undra vad det här hade att göra med kristet ungdomsarbete så ska ni veta att den första aktiviteten alltid följdes av en samling då vi efter servering fick tillfälle att läsa Guds ord och försöka förstå det som skrevs samt sjunga och bedja tillsammans.

Nästa stora "projekt" som vi samlades omkring var nog kanotbygge. Mestadels samlades vi med detta i Maltmossen. Vi hade hyrt en Kanadensare-form av scouterna i Södertälje och kunde efter inköp av erforderligt material sätta igång med det många gånger kladdiga och illaluktande arbetet att bygga glasfiberarmerade plastkanoter. Med uthållighet och envishet så lyckades vi så småningom bli klara, och där låg 13 stycken mörkgröna och orange Kanadensare. Jungfruturen ställdes på vattendrag mellan Rimforsa och Linköping. Kanoterna har vi sedan under många år haft mycket glädje av då vi besökt och betvingat de flesta vattendragen i Östergötland, Småland och Västergötland. Man kan inte glömma de stunder när man efter dagens ansträngningar samlas kring en liten eld medan kvällen skymmer och får sjunga tillsammans och tala om Gud, som har skapat oss och allt fint vi får vara med om, och som alltid tar hand om oss, såväl under soliga dagar som under mörka nätter.

Något som man inte kan låta bli att nämna i ett sådant här sammanhang är ju lägren i Fällan. Tyras vision att Fällan skulle kunna få bli ett missionsfält på hemmaplan har verkligen gått i uppfyllelse. Det som startade som enkla hajker och weekendläger har nu utvecklats till ett årligt återkommande storläger. För det tycker jag gott man kan sägas när ca 100 ungdomar, barn och ledare träffas en vecka varje år för en härlig och givande gemenskap. Dessa läger vet vi ju har fått vara värdefulla, ja livsavgörande, för många. Det har varit en samlad satsning för pastor, ledare och medarbetare av alla slag. Och ifrån att för 25 år sedan ha haft det ganska primitivt på de första lägren med lägerkök under en presenning och mjölk och mat på kylning, nedhissat i vattenkällan, till dagens nybyggda kök och tvättrum, djupborrade brunn och renovering av de gamla husen utvändigt och invändigt, har det varit en enorm satsning, att få se och i någon mån vara med om. Vi hyser en stor tacksamhetsskuld till Tyra och John, som tänkte på församlingen och ungdomsarbetet, och testamenterade Fällan till oss. Samtidigt kan man inte låta bli att tacka Berndt och hela familjen Wahlström, som varit den samlande och drivande kraften för Fällans tillbyggnad och underhåll. Det är vår förhoppning att Fällan också i fortsättningen ska få bli till stor välsignelse för Guds rike och vår församling.

När jag ser i gamla handlingar namnen på alla dem som arbetat och visat kärlek till Guds verk och omtanke om barn och ungdom, så vill jag gärna till dig som arbetar aktivt idag ge en sångvers som inspiration i din tjänst:

"Använd de tillfällen Herren dig giver, tiden att verka flyr undan så fort. Intet här finnes som evigt förbliver, utom den kärlekens gärning du gjort. Intet förbliver, intet förbliver, allting i världen förgångelse når. Men vad som gjorts utav kärlek till Jesus äger ett värde som evigt består."

- Psalmer & Sånger 454:1

Gunnar Häggström